

~*~คำประกาศที่ซีแอตเติล~*~

ในปี พ.ศ.2397 ที่ซีแอตเติล หัวหน้าเผ่าอินเดียนแดงในรัฐวอชิงตัน ได้กล่าวสุนทรพจน์เป็นการตอบข้อเรียกร้องจากประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ที่ขอซื้อดินแดนจากเผ่าอินเดียนแดง สุนทรพจน์นี้ มีความหมายลึกซึ้งและคมคายมาก จนได้รับการยกย่องว่า “เป็นการบรรยายความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมที่ประทับใจที่สุดเท่าที่เคยปรากฏ

แปลโดย พิสิทธิ์ ฦ พัทลุง

.....

"หัวหน้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งวอชิงตัน ได้แจ้งมาว่า เขาต้องการที่จะซื้อดินแดนของพวกเรา ท่านหัวหน้าผู้ยิ่งใหญ่ได้กล่าวแสดงความเป็นมิตรและความมีน้ำใจต่อเรามากด้วย นับเป็นความกรุณาอย่างยิ่ง เพราะเรารู้ดีว่า มิตรภาพจากเรานั้น ไม่ใช่สิ่งจำเป็นอะไรสำหรับเขาเลย แต่เราพิจารณาข้อเสนอของท่านเพราะเรารู้ว่า ถ้าเราไม่ขาย พวกคนขาวก็อาจจะขนป็นมายึดดินแดนของพวกเรา

อยู่ดี

....แต่ท้องฟ้าและความอบอุ่นของแผ่นดินนั้น เขาซื้อขายกันได้อย่างไร

ความคิดเช่นนี้เป็นสิ่งที่แปลกประหลาดสำหรับพวกเรา หากความสดชื่นของอากาศ

และความใสสะอาดของธารน้ำนั้นมิได้เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของเราแล้ว ท่านจะซื้อสิ่งเหล่านี้ไปจากเราได้

อย่างไร ?

ทุกส่วนของแผ่นดินนี้ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ต่อชนเผ่าของเรา

โบสถ์ทุกโบสถ์ หาดทรายทุกแห่ง ป่าไม้ ทุ่งโล่ง และแมลงเล็กๆทุกตัว

คือความทรงจำ คือประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์ของเผ่าพันธุ์เรา

อดีตของชาวอินเดียนแดงนั้น ไหลซึมวนเวียนอยู่ในยางไม้ทั่วทั้งป่านี้

วิญญาณของคนขวานั้นไม่มีความผูกพันกับถิ่นกำเนิดของเขา แต่วิญญาณของพวกเขาไม่มีวันรู้ลืมแผ่นดินอันแสงงดงาม และเปรียบเสมือนเป็นแม่ของชาวอินเดียนแดง เราเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดิน และแผ่นดินก็เป็นส่วนหนึ่งของเราเช่นกัน กลิ่นหอมของดอกไม้ในนั้น เปรียบเสมือนพี่สาวน้องสาวของเรา สัตว์ต่างๆเช่น กวาง นกอินทรี คือพี่น้องของเรา ขุนเขาและความชุ่มชื้นของทุ่งหญ้า และไออุ่นจากผ้าที่เราเลี้ยงไว้ ก็คือส่วนหนึ่งของครอบครัวเราเช่นกัน

ดังนั้น การที่หัวหน้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งวอชิงตันขอซื้อดินแดนของเรา จึงเป็นข้อเรียกร้องที่ใหญ่หลวงนัก

หัวหน้าผู้ยิ่งใหญ่แจ้งมาว่า เขาจะจัดที่อยู่ใหม่ให้พวกเราอยู่ตามลำพังอย่างสุขสบาย

และเขาจะทำตัวเสมือนพ่อ และเราก็จะเป็นเหมือนลูกๆของเขา.

ดังนั้น เราจึงจะพิจารณาข้อเสนอที่ท่านขอซื้อแผ่นดินของเรา

แต่ไม่ใช่ของง่าย เพราะแผ่นดินนี้คือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา

...กระแสน้ำระยิบระยับที่ไหลไปตามลำธาร แม่น้ำและทะเลสาบที่ใสสะอาดนั้น

เต็มไปด้วยอดีตและความทรงจำของชาวอินเดียนแดง เสียงกระซิบแห่งน้ำคือเสียงของบรรพบุรุษของเรา.

แม่น้ำคือสายเลือดของเรา เราอาศัยเป็นทางสัญจร เป็นที่ดับกระหายและเป็นแหล่งอาหารสำหรับลูกหลานของเรา

ถ้าเราขายดินแดนนี้ให้ท่าน ท่านจะต้องจดจำและสั่งสอนลูกหลานของท่านด้วยว่า

แม่น้ำคือสายเลือดของเราและท่าน ท่านจะต้องปฏิบัติกับแม่น้ำเสมือนเป็นญาติพี่น้องของท่าน

ชาวอินเดียแดงมักจะหลีกเลี่ยงให้กับคนผิวขาวเสมอมา

เหมือนกับหมอกบนภูเขาที่ร่นหนีแสงแดดในยามรุ่งอรุณ

แต่ถ้าถ่านของบรรพบุรุษของเรา เป็นสิ่งซึ่งเรารู้สึกกระวนกระวาย

และหลุมฝังศพของท่านเหล่านั้นเป็นดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ เช่นเดียวกับเทือกเขาและป่าไม้

เทพเจ้าประทานแผ่นดินส่วนนี้ไว้ให้กับพวกเรา เราคิดว่าคนผิวขาวไม่เข้าใจวิถีชีวิตของเรา

สำหรับเขาแล้ว แผ่นดินไหนๆก็ตามก็เหมือนกันหมด

เพราะพวกเขาเป็นคนแปลกถิ่นที่เข้ามาครอบงำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาอยากได้

คนผิวขาวไม่ได้ถือว่าแผ่นดินเป็นเลือดเนื้อของเขา แต่เป็นศัตรู

และเมื่อเขาเอาชนะได้แล้วเขาก็จะทิ้งแผ่นดินนั้นไป แล้วก็ทิ้งถ่านเอาไว้เบื้องหลังอย่างไม่ใยดี

ถ่านบรรพบุรุษและถิ่นกำเนิดของลูกหลานไม่มีอยู่ในความทรงจำของพวกคนผิวขาว

เขาปฏิบัติต่อผู้ให้กำเนิด ญาติพี่น้อง แผ่นดิน และท้องฟ้า เสมือนสิ่งของที่มีไว้ซื้อขายได้

มันเป็นราวกับฝูงแกะหรือสายลูกประคำ. ความหิวกระหายของคนผิวขาว

จะสูบความอุดมสมบูรณ์จากแผ่นดิน และเหลือไว้แต่ทะเลทรายอันแห้งผาก

ข้าฯไม่เข้าใจ เพราะวิถีชีวิตของเรานั้นต่างกับของท่าน

สภาพบ้านเมืองท่านเป็นสิ่งที่บาดตาของชาวอินเดียแดง

แต่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพวกเราเป็นคนป่าเถื่อนและไม่รู้จักอะไร.

ในบ้านของคนผิวขาวไม่มีที่ใดเลยที่เงียบสงบ

ไม่มีที่ที่จะได้ฟังเสียงใบไม้พัดด้วยกระแสลมในฤดูใบไม้ผลิ หรือเสียงปีกแมลงที่บินไปมา

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพวกเขาเป็นคนป่าเถื่อนไม่รู้จักอะไร

เสียงในเมืองทำให้รู้สึกแสบแก้วหู

ชีวิตจะมีความหมายอะไรเมื่อปราศจากเสียงนกและเสียงกบเขียดร้องโต้ตอบกันในยามค่ำคืน

ข้าฯเป็นอินเดียนแดง ข้าฯไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้

ชาวอินเดียนแดงรักที่จะอยู่กับเสียงและกลิ่นของสายลม สายฝน และกลิ่นไอของป่าไม้.

สายลมนั้นเป็นสิ่งที่ล้ำค่าของพวกเขา เพราะทุกชีวิตร่วมสัมผัสกระแสลมเดียวกัน

ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ ต้น ไม้ หรือมนุษย์ คนผิวขาวคงจะไม่สังเกตหรือนึกถึงลมที่เขาหายใจอยู่

เหมือนกับคนที่ใกล้ตายมาหลายวัน ย่อมตายด้านต่อกลิ่นอาย และไอรอบๆตัวเขา

ถ้าเราขายดินแดนให้ท่าน ท่านจะต้องตระหนักเสมอว่า กลิ่นไออันบริสุทธิ์นี้ เป็นสิ่งที่เรารักและหวงแหน

และกลิ่นไอนี้มีชีวิตและวิญญาณ เป็นส่วนหนึ่งของมวลชีวิตทั้งหลายที่อยู่ร่วมกัน

สายลมซึ่งเป็นทั้งลมหายใจเรา และสุดท้ายของเหล่าบรรพบุรุษของเรา

จะต้องเป็นสิ่งเริ่มต้นชีวิตให้ลูกหลานของเราเช่นกัน

ฉะนั้น หากเราขายแผ่นดินนี้ไป ท่านจะต้องแยกดินแดนส่วนนี้ไว้

เป็นดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งแม้แต่คนผิวขาวก็จะสามารถมาสัมผัส

กับกลิ่นไออันหอมหวานไปด้วยดอกไม้ในท้องทุ่งได้

ด้วยเหตุนี้ เราจึงจะพิจารณาข้อเสนอของท่าน ที่ท่านจะขอซื้อดินแดนแห่งนี้

และหากเรายอมรับข้อเสนอของท่าน เราจะมีข้อแม้อย่างหนึ่ง

คือ คนผิวขาวจะต้องปฏิบัติต่อสัตว์ต่างๆเยี่ยงญาติพี่น้องของเขา

ข้าฯ เป็นคนป่าเถื่อน และไม่สามารถที่จะเข้าใจวิถีชีวิตอื่นได้

ข้าฯ เคยเห็นซากศพของควายป่า นับพันตัวเน่าเหม็นอยู่กลางทุ่งกว้าง

ควายป่าเหล่านี้ต้องตายเพราะถูกรถไฟวิ่งผ่านมายิงเล่น.

ข้าฯ เป็นคนป่าเถื่อน ข้าฯ จึงไม่อาจเข้าใจได้ว่า

ทำไมม้าเหล็กที่ฟันควานโขมงนี้ จึงสำคัญกว่าควายป่าที่เรามาใช้เป็นอาหารเลี้ยงชีวิต

หากปราศจากสัตว์แล้ว มนุษย์จะมีความหมายอะไร หากสัตว์ทุกชนิดสูญสิ้นไปจากโลกนี้

มนุษย์ก็ต้องตายไปด้วยความว่าเหว ความพินาศที่เกิดขึ้นกับมวลสัตว์ทั้งหลายจะตามมาผลาญชีวิตมนุษย์

เพราะทุกชีวิตมีส่วนสัมพันธ์และเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน

ท่านต้องสอนลูกหลานของท่านว่า

แผ่นดินที่เขาเหยียบอยู่คือถิ่นฐานของบรรพบุรุษของเรา เพื่อเขาจะได้เคารพแผ่นดินนี้

บอกลูกหลานของท่านด้วยว่า โลกนี้อุดมสมบูรณ์ไปด้วยชีวิตอันเป็นญาติพี่น้องของพวกเขา.

สั่งสอนลูกหลานของท่านเช่นเดียวกับที่เราสอนลูกหลานของเราเสมอมาว่า โลกนี้คือแม่ของเรา

ความวิบัติใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับโลก ก็จะเกิดกับเราด้วย หากมนุษย์ถ่มน้ำลายรดแผ่นดิน

ก็เท่ากับมนุษย์ถ่มน้ำลายรดตัวเอง

เรารู้ดีว่า โลกนี้ไม่ได้เป็นของมนุษย์ แต่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของโลกนี้

ทุกสิ่งทุกอย่างมีส่วนสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับสายเลือดที่สร้างความผูกพันในครอบครัว

ทุกสิ่งทุกอย่างมีส่วนสัมพันธ์ต่อกัน ความวิบัติที่เกิดขึ้นกับโลกนี้ จะเกิดขึ้นกับมนุษย์เช่นกัน.

มนุษย์มิได้เป็นผู้สร้างเส้นใยแห่งมวลชีวิต แต่มนุษย์เป็นเพียงเส้นใยเส้นหนึ่งเท่านั้น

หากเขาทำลายเส้นใยเหล่านี้ เขาก็จะทำลายชีวิตของตัวเอง

อย่างไรก็ดี เราจะพิจารณาข้อเสนอที่จะเข้าไปอยู่ในค่ายที่ท่านได้จัดไว้ให้กับพวกเรา

เราจะต่างคนต่างอยู่อย่างสงบสุข เราจะใช้ชีวิตในบ้านปลายของเราที่ไหนนั้น

มาถึงตอนนี้ มันไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไรอีกต่อไปแล้ว

เพราะลูกหลานของเราได้เห็นความพ่ายแพ้ของพ่อของเขาในสนามรบ

นักรบของเรามีชีวิตอยู่ด้วยความสะอาดและไร้ศักดิ์ศรี

ทุกวันนี้ วันหนึ่งๆ พวกนักรบของเราไม่ได้ทำอะไรเลยนอกจากกินและดื่มของมีนเมา

ฉะนั้น การที่เราจะใช้วาระสุดท้ายของเราที่ไหนก็ช่างเถอะ เพราะวันเวลาของพวกเราก็กเลือนน้อยเต็มทีแล้ว

เลือดแห่งเผ่าพันธุ์อันยิ่งใหญ่ของเรา ที่เคยอยู่ในโลกนี้ก็สูญสิ้นไป

ไม่มีใครเหลือที่จะคารวะเจ้าถ่านของชาวอินเดียนแดง ซึ่งครั้งหนึ่งเคยแข็งแกร่ง

และเต็มไปด้วยความมั่งหวังไม่น้อยไปกว่าคนผิวขาว

แต่ข้าฯจะมานั่ง โศกเศร้ากับอดีตของเผ่าพันธุ์เราทำไม เผ่าพันธุ์คือมนุษยธรรมดา
ไม่มีอะไรพิเศษกว่านั้น มนุษย์เกิดมาแล้วก็ตาย ไม่ต่างอะไรกับคลื่นในมหาสมุทร
แม้ว่าคนผิวขาว ซึ่งดูเหมือนว่ามีพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นเพื่อนสนิท ก็จะหนีไม่พ้นจุดจบอันเป็นธรรมดาโลก.
ที่จริงแล้ว เราอาจจะเป็นพี่น้องกันได้ แล้วเราอาจจะเข้าใจกันได้
สิ่งที่พวกเรา รู้ๆกันอยู่ และสักวันหนึ่ง คนผิวขาวก็ต้องค้นพบเช่นกันว่า
พระเจ้าของเราและพระเจ้าของท่าน คือพระเจ้าองค์เดียวกัน.
ท่านอาจคิดไปว่า พระเจ้านั้นเป็นทรัพย์สินสมบัติของท่าน
เช่นเดียวกับที่ท่านคิดว่าแผ่นดินนี้เป็นของท่าน

แต่ท่านเข้าใจผิด..

พระเจ้าเป็นของมนุษย์ ท่านรักและเมตตาคนผิวขาวและคนผิวแดงเท่าเทียมกัน
โลกนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าหวงแหน การทำร้ายแผ่นดินคือการทำทายเป็นพระเจ้า
เผ่าพันธุ์ของคนผิวขาวก็ต้องสูญสิ้นไปจากโลกนี้เช่นกัน และอาจจะเร็วกว่าเผ่าพันธุ์อื่นๆเสียอีก
จงสร้างความโลโครกให้ตัวเองต่อไปเถอะ ท่านจะจมสิ่งปฏิญญาของตัวเองตาย
แต่เมื่อท่านตาย ท่านจะตายอย่างมีเกียรติ อย่างผู้ทรงพลังที่พระเจ้าบันดาลให้มาสู่แผ่นดินนี้
เรามีอำนาจเหนือแผ่นดินและคนผิวแดง ชะตาชีวิตอันนี้เป็นสิ่งที่เร้นลับสำหรับเรา
เราไม่อาจเข้าใจได้เมื่อควายทุ่งถูกฆ่าหมด เมื่อฆ่าทุกตัวสิ้นความพยศ
เมื่อป่าเขาอันเร้นลับเต็มไปด้วยมนุษย์ผู้บุกรุกเข้าไป

และเทือกเขาต่างๆระโยงไปด้วยเสาและสายโทรเลข ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะหมดสิ้นไป

ทั้งป่าทั้งนกอินทรีก็จะไม่เหลือ การขีมีล่าสัตว์อันเป็นวิถีชีวิตของพวกอินเดียนแดงก็จะสิ้นสุดลง

ความเป็นอยู่อันผาสุกก็จะไม่มีอีกต่อไป เหลือแต่การต่อสู้เพื่อการอยู่รอดเท่านั้น

เป็นอันว่าเรารับพิจารณาข้อเสนอให้พวกเราเข้าไปอยู่ในค่าย.

ณ ที่นั้น เราอาจจะใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ไม่นานนักได้ตามความพอใจ

เมื่อคนผิวแดงคนสุดท้ายจากโลกนี้ไป และความทรงจำของเขา

ก็คือเงาของก้อนเมฆที่ลอยผ่านทุ่งหญ้า ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นแผ่นดินของเขา

แต่วิญญาณของชาวอินเดียนแดงจะยังคงสถิตย์อยู่กับป่าเขาและท้องทะเลนี้

เพราะเรารักแผ่นดินนี้เช่นเดียวกับทารกแรกเสียดั้นของหัวใจของผู้เป็นแม่

ดังนั้น เมื่อเราขายแผ่นดินให้ท่านแล้ว จงรักมันเหมือนกับที่เราเคยรัก ทะนุถนอมเหมือนที่เราเคยทะนุถนอม

ขอให้บันทึกสภาพปัจจุบันของแผ่นดินนี้ไว้ ในขณะที่ท่านได้กรรมสิทธิ์ไปไว้

ในจิตใจและความทรงจำของท่าน และด้วยพลังกายและพลังใจของท่าน

จงรักแผ่นดินนี้เพื่อมอบให้ลูกหลานของท่านต่อไป จงรักแผ่นดินนี้ดุจเดียวกับที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้ารักเราทุกคน

สิ่งหนึ่งที่เรารู้แน่ก็คือ พระเจ้าของเราและของท่านคือ พระเจ้าองค์เดียวกัน

ท่านหวังแทนโลกนี้. คนผิวขาวก็จะหนีไม่พ้นชะตากรรมอันเป็นจุดจบของทุกคนไปได้

ที่แท้จริงแล้ว เราทุกคนอาจเป็นสายเลือดเดียวกันทั้งนั้น แล้วสักวันหนึ่ง เราจะได้เห็น

อ้างอิง: www.reocities.com/miduuu/newpage6.htm